

[PRZYTRĘBOWAĆ *vb impf*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf przytrębować. \diamond *praet 3 sg m* przytrębował. \diamond *impers praet* przytrębowa(a)no. \diamond *part praes act* przytrębując.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przygrywać na trąbie [komu]:* a pod nim [*pod człowiekiem stojącym na zwieńczeniu wieży i wymachującym wielkim proporcem*] siedział na drabinie trębacz, co mu przytrębował. *KronMieszcz 112*; A gdy Król Jego Mć [...] mijac miał kościół Panny Maryej w rynku, trębacz jeden [...] wlał na samy wierzch wieże kościoła tegoż, i tam [...] trąbił głosem przyjemnym ową pieśń [...]. Zatym okrążywszy się kilkakroć tańcem koło powietrznika, przytrębując sobie, zlaźł. *KronMieszcz 115, 112.*

2. *Grać na trąbie na czyjąś cześć [komu]:* Ktorego [*księcia Lenarda*] łtraż ná wieży obaczywłzy w wielkim poczcie iádac/ ięli mu przytrębować, czego ná ten czas nie czyniono oprócz kfiążętom rzełkim *HistOtton 125v.*

3. *Trąbieniem wzywać, dawać sygnał do rozpoczęcia czegoś:* Ci zasię, którzy z miasta wyjeżdżali do pola, do wojska, jako przytrębowano, kto się czuje być szlachcicem, a z czym ma, żeby pokazał miłość ku obronie ojczyzny swej. Ci wyjeżdżając, ledwa do szańców dojechali, widząc że z pola uciekają [...], który mógł najprędszy być ku miastu pospieszali *KronMieszcz 37.*

Formacje współrdzenne cf TRĄBIĆ.

Cf [PRZYTRĘBOWANIE]